Utorak, 03.03.2020.g.

„Crkveni pokreti, svećenici i vjernici laici – koračamo li zajedno?”

– bila jeÂ tema emisije Argumenti Hrvatskoga katoličkog radija u

kojoj su 17.veljače sudjelovali voditelj Malog tečaja kršćanstva –

Kursiljo vlč. AndrijaÂ Vrane, voditelj Centra Mariapoli Pokreta

Fokolara – Djela Marijina uÂ Križevcima Florijan Škunca te voditelj

Zajednice „Srce Isusovo” i pjevačÂ Alan Hržica. Emisiju je vodila

Diana Tikvić, a uredila Tanja Maleš.

Povod temi bile su nedavne rasprave na društvenim mrežama o

opasnostima koje prijete duhovnim zajednicama koje vode vjernici laici.

Stoga su u emisiji traženi odgovori na pitanja: Zašto su crkveni pokreti

“proljeće” u Crkvi? Koja je uloga svećenika, a koja vjernika laika u njima?

Kako se u mjesnim crkvama vodi briga o pokretima i zajednicama? Što po

djelovanju različitih pokreta dobiva Crkva?

„Duh Sveti, koji je pokrenuo stvar, ne da se zaustaviti i

omogućuje daÂ crkveni pokreti daju jednu živost i zajedništvo, te

da ljudi susretnu Boga”, rekao je vlč. Vrane. Komentirajući narav

službenika Crkve – svećenika i vjernika laika u narodu Božjem

istaknuo je kako su svećenici elemente klezijalnosti, no ako

postoje tendencije klerikalizma onda je tu problem s ljudima koji

su zatvoreni potrebama ovoga vremena. „Nije Crkva

sama hijerarhija. Mi stariji odgajani smo u duhu da smo voditelji,

upravitelji, stoga u odgoju svećenika nema senzibiliteta da osjete

zajedništvo od početka. Svećenik ne može samo poučavati. Mora

se i slušati, moći čuti i ono što svećenik i ne izgovori, a to se ne

može bez razgovora i dužihsusreta. Treba krenuti od temelja i

omogućiti ljudima da dožive da su ljubljena bića. Premalo smo

omogućili ljudima doživljaj radosti ukršćanstvu. Stalo mi je da

dožive da je utjelovljeni Bog poslao svoga duha da bi u nama

stanovao”.

Voditelj Kursilja je naglasio kako i laici, poput svećenika po krštenju imaju službu naviještanja. „Mi smo zaraženi floskulom da je vjera privatna stvar. To je duboka intimna stvar, ali ne privatna. Dijeljenje vjere naviještanjem i pričanjem što je meni Bog učinio omogućuje da se vjera prenosi. Sistemi žele čovjeka umanjiti i učiniti ga depresivnim. Ali, Duh Božji stvara osobu, osobnost, slobodu, prijateljstvo i to su stvari koje se ne mogu kupiti, ali se mogu naći u Crkvi".

Vlč. Vrane je progovorio i o suradnji s laicima u Malom tečaju. „Laici najprije svjedoče. Svjedok je onaj koji može reći – vidio sam. Svjedok ima iskustvo. Laici su pozvani prenijeti autentično iskustvo. Na seminaru su

jedan svećenik i četiri laika, i oni puno doprinose autentičnosti Crkve.

Pokazuju da je Bog djelatan. Nakon njihovih svjedočenja događa se

otvorenost. Velika je pomoć ljudima moći otvoriti se, moći reći. Ovdje je

moguće iskustvo otvaranja – ta otvorenost nam nedostaje. Kada bi i naše

propovijedi bile otvorenije ljudi bi otvorenih usta slušali, i hrlili bi na

mise", rekao je vlč. Vrane naglašavajući kako se puno puta zastidio

duhovnim vodstvom laika čije je služenje dragocjeno jer mogu učiniti ono

što jedan svećenik ne može. Stoga je poručio kako se treba radovati

djelovanju Duha Svetoga u laicima.

„Mi nastojimo živjeti radost i svježinu Duha u Crkvi i društvu",

istaknuo jeÂ Škunca. Utemeljiteljica pokreta Chiara Lubich, kako je

rekao, bila je u počecima toliko zaljubljena u ono što Bog od nje

traži i nije ni sanjala da će biti uključena u pokret koji će se

proširiti po cijelom svijetu. Od početka pokret ostvaruje dobar

odnos zajedništva sa svećenicima.

„Svatko zna što može dati. Ne mogu zaboraviti mons. Franu

Franića izÂ Splita s kakvom očinskom ljubavlju nas je pratio, i

omogućavao nama laicima da se izrazimo i djelujemo. Kardinal

Franjo Kuharić znao bi dolaziti bez najave kako bi nas podržao.

Bio je s nama, dao nam je radost i hrabrost, bodrio nas je i

zajednice su rasle u Hrvatskoj i šire. Koji put vidimo da svećenici

nisu upoznati sa svime onim što pokret može dati. Tu vidimo

mogućnost da se upoznamo i da zajednički djelujemo i radimo”.

Škunca je progovorio i o opasnostima koje prijete duhovnim zajednicama koje vode vjernici laici. „Opasnosti su ako mi ne odgovorimo Božjem pozivu, ako nema zajedništva i ako ne dozvolimo Bogu, Isusu među nama da On vodi zajednicu i nas same. Ako imamo pristup koji Bog od nas traži onda je to radost za sve. Na izazovima se treba raditi, moramo si više pomoći da stvaramo dijaloge. Kada nastane problem ne treba se udaljavati, nego ići dalje kroz prihvaćanje različitosti. U situacijama kada se jave problemi ako se iz ljubavi pristupi onome koji drugačije razmišlja može se doći do rješenja. Ali, treba imati i poniznosti i prihvaćati da i sami nekada pogriješimo”.

Hržica se, pak, osvrnuo na nastanak Zajednice Srce Isusovo. „Ono što se meni dogodilo jedan žar Duha Svetoga koji je dotaknuo moje srce, zaljubljivanje u Isusa, vraćanje u krilo Crkve, to se događa i drugima. Kada se dogodio izljev Božje ljubavi onda primijetiš da nije dovoljna samo nedjeljna misa. Počeli smo se okupljati i živjeti to u svakodnevnom životu". Složio se da se problemi pojavljuju gdje god je čovjek u prvom planu, ali oni su rješivi i ne iskaču u prvi plan. „Iskače ono pozitivno oduševljenost Crkvom. Kada govorimo o laicima radi se o njihovom slobodnom vremenu koje daruju drugima najbolje što mogu. Svi mladi s kojima radim otvoreni su svojim svećenicima, čvrsti su odnosi među njima i to je ključ odnosa koji danas imamo".

Voditelj Zajednice Srce Isusovo posvjedočio je i o otvorenosti svećenika laičkim zajednicama. „Oni koji žive ispravno žele svećenike. Mi imamo izvrsnu suradnju sa svećenicima. Dobili smo karizmu da ljude vraćamo sakramentima, a oni to najbolje rade. Oni rado dolaze na koncerte, sudjeluju u putovanjima, ono što se događa u župi je jako lijepa suradnja. Zajednici Srce Isusovo i ostalim zajednicama s kojima komuniciramo prva je stvar, rekao bih, svakodnevni sakramentalni život. Tu su organizirana klanjanja i svećenici vode mnoge projekte. Također se u pomoć uključuju i laici, jer ne može jedan svećenik sve sam učiniti. Danas imamo učenih laika teologa. Njima se može dati da drže pouke, ali treba se znati granica do kuda se može ići, a što je ono što spada na svećenike”.

U osvrtu na kritike koje se upućuju pokretima koje vode laici Hržica je istaknuo da one trebaju biti konkretne, odnosno treba se reći koja je zajednica napravila nešto neispravno. „Problema će uvijek biti, ali oni su rješivi. Samo ostati na kritici ostavlja dojam kod mnogih zajednica da se osjećaju prozvanima. Ne poznajem ni jednu zajednicu kojoj bi palo na pamet iznijeti Presveto. Puno putujem i izvan Hrvatske i na temelju onoga što vidim mogu reći da se crkvenost u Hrvatskoj jako poštuje. Zato, treba isticati pozitivne stvari".

Odgovarajući, pak, na prigovor utjecaja protestantizma na naše zajednice Hržica je rekao kako kod protestanata ima dobrih stvari, ali treba voditi

računa o duhu Crkve u kojoj se djeluje. „Ne možemo radost slavljenja

zatomiti. Puno nam se prigovara dizanje ruku, a kada Bog dotakne onda

bi čovjek letio, a ne samo dizao ruke. Kada je misa treba se držati reda,

ali kada završi misa i krene pjesma onda zašto ne podignuti ruke.

Neobičnosti imamo npr. u Crkvi u Africi – tamo su prinosi s pravom

hranom. Ta neobičnost privlači ljude. I to mi pokušavamo našim

evangelizacijskim koncertima. Želimo da ljudi slave Boga i da se radosni

vraćaju kući te drugačije slave misu nedjeljom… Papa Franjo je

karizmatsku duhovnu obnovu potpuno prigrlio i sam se uključuje.

Karizmatike je nazvao ‘strujom milosti’ koji trebaju njome zahvatiti ljude.

Poziva ljude da izađu van. Moramo i Papu slušati što govori”.